

[Arne Larsen.]

afgrænse det livsvigtige område, således at dette blev holdt i gang og kom til at funktionere. Men det har man afvist, altså i sidste instans fra selskabernes side.

Statsministeren vil ikke modtage råd fra min side; det er i orden, jeg er måske for engageret i den ene part — det er muligt — men når der dog i et stort område, altså i Jylland, er en direktør, hr. Draminsky, som mener, at han på nuværende tidspunkt har mulighed for at få en tilfredsstillende overenskomst med organisationerne derovre, var der så ikke noget, der tydede på, at en forhandlingsmulighed nu var til stede? Det tror jeg, og jeg tror, at regeringen skal tage et initiativ nu.

(Kort bemærkning).

Bundgård: Jeg vil lige sige til hr. Erling Dinesen, at det ligger jo sådan, at man kan blive tvunget til at anerkende uægte børn her i samfundet, så det dér med familieskabet, det er jeg ikke sikker på, hr. Erling Dinesen alene kan afgøre; vi vil i hvert fald gerne være med til at fastslå, at vi er udrundet af arbejderbevægelsen her i landet; den kan man ikke sådan uden videre ekskludere os fra, og vi agter skam at blive der; uægte børn kan være lige så gode børn som alle andre børn.

Dertil vil jeg foje, at jeg fik ikke noget svar fra statsministeren på mit spørgsmål, om man ville tillade Jydsk Telefon-Aktieselskab, hvis der på ny opstod mulighed for at afslutte en selvstændig overenskomst, selvstændigt at afslutte en jysk overenskomst.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Jeg vil gerne til hr. Erling Dinesen om min mulighed for at tage den kontakt sige, at det er klart, at en diskussion som den i dag og den argumentation, som hr. Erling Dinesen har brugt, gør også indtryk på mig, men en nærmere angivelse af tidspunktet for, hvornår jeg føler det muligt at tage et initiativ, kan jeg altså ikke give, og det er hr. Erling Dinesen den i denne sal, der forstår bedst af alle.

Så vil jeg gerne sige til hr. Bundgård, at hvis hr. Bundgård nu følte mere end en blot og bar trang til diskussion om denne sag, så ville han forstå, at når tre telefonselskaber —

også efter at den forhandlingsituation, som hr. Bundgård var så velinformeret om, var opstået mellem Jydsk Telefon-Aktieselskab og de jyske telefonarbejdere — når alle tre, inklusive Jydsk Telefon-Aktieselskab, fortsat er enige om, at de forhandler sammen, så har regeringen kun én ting at gøre: at tage dette til efterretning; så begynder man ikke i den situation at udtale sig om hypotetiske situationer, der ikke har nogen aktuel interesse i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forespørgerne (Erling Dinesen): Jeg er lidt skuffet over statsministerens indstilling. Navnlig når man tager i betragtning det handlingsforløb, der er tale om her, hvor man fra regeringens medlemmers side har været med til at forkludre konfliktsituationen og også har forlænget den, synes jeg godt, man kunne forlange — det er der rimelighed i — at statsministeren her klart og utvetydigt sagde, at han i alle tilfælde ville sammenkalde parterne for at høre, om der var forhandlingsmuligheder. Jeg kan ikke se, at regeringen, som forholdene er, kan være interesseret i at lade denne konflikt løbe videre.

(Kort bemærkning).

Bundgård: Ja, statsministeren udtalte, at de tre telefonselskaber var enige om, at de skulle være enige. Dér vil jeg blot lige spørge statsministeren, om ikke det er rigtigt, at staten også i Jydsk Telefon-Aktieselskab har aktiemajoriteten, og det altså er sådan, at det er statens stemme, der har været afgørende for, at Jydsk Telefon-Aktieselskab har følt sig tvunget til at være enig med de andre?

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Jeg kan kun give hr. Bundgård det råd, at han bruger en tænkepause til at sætte sig ind i aktieselskabsloven — så vil han finde svaret dér.

Så vil jeg gerne sige til hr. Erling Dinesen: regeringen er interesseret i, selvfølgelig, at denne konflikt bringes til ophør, så snart det overhovedet er muligt — hellere i dag end i morgen, derom skal der ikke være nogen tvivl. Og selvfølgelig vil mine handlinger være ledet alene af det motiv, at kan jeg yde